Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

19 септември 2024 година*

„Обжалване — Институционално право — Единен статут на членовете на Европейския парламент — Членове на Европейския парламент, избрани в италиански избирателни райони — Приемане на решение относно пенсиите от италианската Камара на депутатите — Промяна на размера на пенсиите на италианските национални депутати — Съответно изменение от страна на Европейския парламент на размера на пенсиите на някои избрани в Италия бивши членове на Европейския парламент — Замяна на решенията на Парламента — Запазване на правния интерес от отмяна на решението на Общия съд на Европейския съюз“

По дело C-725/20 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 28 декември 2020 г.,

Maria Teresa Coppo Gavazzi, с местожителство в Милано (Италия),

Cristiana Muscardini, с местожителство в Милано,

Luigi Vinci, с местожителство в Милано,

Agostino Mantovani, с местожителство в Бреша (Италия),

Anna Catasta, с местожителство в Милано,

Vanda Novati, с местожителство във Варезе (Италия),

Francesco Enrico Speroni, с местожителство в Бусто Арсицио (Италия),

Maria Di Meo, с местожителство в Челоле (Италия),

Giuseppe Di Lello Finuoli, с местожителство в Палермо (Италия),

Raffaele Lombardo, с местожителство в Катания (Италия),

Olivier Dupuis, с местожителство в Синт Гилис (Белгия),

Leda Frittelli, с местожителство в Фрозиноне (Италия),

* Език на производството: италиански.

Livio Filippi, с местожителство в Капри (Италия),

Vincenzo Viola, с местожителство в Палермо,

Antonio Mussa, с местожителство в Торино (Италия),

Mauro Nobilia, с местожителство в Рим (Италия),

Clara di Prinzio, в качеството на наследник на г-н Sergio Camillo Segre, с местожителство в Рим,

Stefano De Luca, с местожителство в Палермо,

Riccardo Ventre, с местожителство във Формикола (Италия),

Mirella Musoni, с местожителство в Рим,

Francesco Iacono, с местожителство във Форио (Италия),

Vito Bonsignore, с местожителство в Торино,

Claudio Azzolini, с местожителство в Неапол (Италия),

Vincenzo Aita, с местожителство в Кампаня (Италия),

Mario Mantovani, с местожителство в Арконате (Италия),

Vincenzo Mattina, с местожителство в Буонабитаколо (Италия),

Romano Maria La Russa, с местожителство в Милано,

Giorgio Carollo, с местожителство в Тори ди Куартесоло (Италия),

Fiammetta Cucurnia, в качеството на наследник на г-н Giulietto Chiesa, с местожителство в Рим,

Roberto Costanzo, с местожителство в Беневенто (Италия),

Giorgio Gallenzi, в качеството на наследник на г-н Giulio Cesare Gallenzi, с местожителство в Рим,

Vitaliano Gemelli, с местожителство в Рим,

Pasqualina Napoletano, с местожителство в Анцио (Италия),

Ida Panusa, с местожителство в Латина (Италия),

представлявани от M. Merola, avvocato,

жалбоподатели,

като другата страна в производството е:

Европейски парламент, представляван от S. Alves и S. Seyr,

ответник в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: C. Lycourgos, председател на състава, O. Spineanu-Matei, J.-C. Bonichot, S. Rodin (докладчик) и L. S. Rossi, съдии,

генерален адвокат: J. Kokott,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 11 януари 2024 г.,

постанови настоящото

Решение

1 С жалбата си г-жа Maria Teresa Coppo Gavazzi, г-жа Cristiana Muscardini, г-н Luigi Vinci, г-н Agostino Mantovani, г-жа Anna Catasta, г-жа Vanda Novati, г-н Francesco Enrico Speroni, г-жа Maria Di Meo, г-н Giuseppe Di Lello Finuoli, г-н Raffaele Lombardo, г-н Olivier Dupuis, г-жа Leda Frittelli, г-н Livio Filippi, г-н Vincenzo Viola, г-н Antonio Mussa, г-н Mauro Nobilia, г-жа Clara di Prinzio, в качеството на наследник на г-н Sergio Camillo Segre, г-н Stefano De Luca, г-н Riccardo Ventre, г-жа Mirella Musoni, г-н Francesco Iacono, г-н Vito Bonsignore, г-н Claudio Azzolini, г-н Vincenzo Aita, г-н Mario Mantovani, г-н Vincenzo Mattina, г-н Romano Maria La Russa, г-н Giorgio Carollo, г-жа Fiammetta Cucurnia, в качеството на наследник на г-н Giulietto Chiesa, г-н Roberto Costanzo, г-н Giorgio Gallenzi, в качеството на наследник на г-н Giulio Cesare Gallenzi, г-н Vitaliano Gemelli, г-жа Pasqualina Napoletano и г-жа Ida Panusa искат отмяна на решението на Общия съд на Европейския съюз от 15 октомври 2020 г., Coppo Gavazzi и др./Парламент (T-389/19—T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19—T-414/19, T-416/19—T-418/19, T-420/19—T-422/19, T-425/19—T-427/19, T-429/19—T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19—T-442/19, T-444/19—T-446/19, T-448/19, T-450/19—T-454/19, T-463/19 и T-465/19, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“, EU:T:2020:494), с което Общият съд отхвърля жалбите им за отмяна на известията от 11 април 2019 г., изготвени от Европейския парламент поотделно за всеки от жалбоподателите (наричани по-нататък заедно „спорните решения“) и отнасящи се до адаптирането на размера на получаваните от жалбоподателите пенсии вследствие на влизането в сила на 1 януари 2019 г. на Решение № 14/2018 на Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Председателско бюро на Камарата на депутатите, Италия) от 12 юли 2018 г. (наричано по-нататък „Решение № 14/2018“).

I. Правна уредба

A. Правото на Съюза

1. Правилник за дейността на Парламента

2 Член 25 от Правилника за дейността на Европейския парламент, в редакцията му, приложима по време на осмия парламентарен мандат (2014—2019 г.) (наричан по-нататък „Правилникът за дейността на Парламента“), е озаглавен „Функции на Бюрото“ и предвижда в параграф 3:

„Бюрото взема финансови, организационни и административни решения по въпроси, отнасящи се до членовете на ЕП, по предложение на генералния секретар или на политическа група“.

3 Тази разпоредба от Правилника за дейността на Парламента остава идентична в редакцията му, приложима по време на деветия парламентарен мандат (2019—2024 г.).

2. Правилникът за разноски и надбавки

4 Член 1 от приложение III към Правилника за изплащане на разноски и надбавки на членовете на Европейския парламент (наричан по-нататък „Правилникът за разноски и надбавки“), в редакцията му в сила до 14 юли 2009 г., предвижда:

„1. Членовете на Европейския парламент имат право на пенсия за осигурителен стаж и възраст.

2. До установяване на окончателна общностна пенсионна схема за всички членове на ЕП, в случай че националният режим не предвижда пенсия, или когато равнището и/или условията за получаване на пенсия не са същите като условията, приложими за членовете на националния парламент на държавата членка, от чието име е бил избран членът на ЕП, по искане на съответния член на ЕП се изплаща временна пенсия от бюджета на Европейския съюз, от раздела за Парламента“.

5 Член 2 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки предвижда:

„1. Равнището и условията за получаване на временна пенсия са същите като условията за пенсията на членовете на долната камара на парламента на държавата членка, от чието име е бил избран въпросният член на ЕП.

2. Член на ЕП, ползващ се от разпоредбите на член 1, параграф 2, при включването му в тази схема се задължава да внесе в полза на бюджета на Европейския съюз вноска, изчислена, така че да заплати общо същата вноска, каквато плаща член на долната камара на парламента на държавата членка, от името на която е избран членът на ЕП в съответствие с [националните разпоредби]“.

6 Съгласно член 3, параграфи 1 и 2 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки:

„1. Заявленията за членство в настоящата временна пенсионна схема трябва да се подават в срок от дванадесет месеца, считано от началото на мандата на заинтересувания член на ЕП.

След изтичане на този срок членството в пенсионната схема влиза в сила от първо число на месеца, през който е получено заявлението.

2. Заявленията за изплащане на пенсията трябва да бъдат подадени в срок от шест месеца от пораждане на правото.

След изтичането на този срок пенсията се изплаща от първо число на месеца, през който е получено заявлението“.

3. Уставът на членовете на Европейския парламент

7 Член 25, параграфи 1 и 2 от Решение 2005/684/ЕО, Евратом на Европейския парламент от 28 септември 2005 година за приемане на Устав на членовете на Европейския парламент (ОВ L 262, 2005 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 6, стр. 28, наричан по-нататък „уставът“), влязло в сила на 14 юли 2009 г., предвижда следното:

„1. Членовете на Европейския парламент, които са били негови членове преди влизането в сила на настоящия устав и са били преизбрани, могат да предпочетат приложимата досега национална система да продължи да се прилага по отношение на възнаграждението, временното обезщетение и пенсиите за цялото времетраене на членството им в Европейския парламент.

2. Тези плащания са за сметка на бюджета на въпросната държава членка“.

8 Член 28, параграф 1 от устава гласи:

„Всяко право на пенсия, придобито от член на Европейския парламент в съответствие с националните режими към началния момент на прилагането на настоящия устав, се запазва напълно“.

4. Мерките по прилагане

9 Съображение 7 от Решение 2009/C 159/01 на Бюрото на Европейския парламент от 19 май и 9 юли 2008 година за установяване на мерки по прилагане на устава на членовете на Европейския парламент (ОВ C 159, 2009 г., стр. 1), изменено с Решение 2010/C 340/06 на Бюрото на Европейския парламент от 13 декември 2010 г. (ОВ C 340, 2010 г., стр. 6) (наричани по-нататък „мерките по прилагане“), гласи:

„[Важно е] в преходните разпоредби да се гарантира, че лицата, придобили права въз основа на Правилника за разноски и надбавки, ще могат да продължат да се ползват от тях след неговата отмяна в съответствие с принципа на [защита на оправданите правни] очаквания. Също така следва да се гарантира спазване на пенсионните права, придобити въз основа на Правилника за разноски и надбавки преди влизането в сила на устава“.

10 Член 49, параграф 1 от мерките по прилагане гласи:

„Членовете на ЕП, упражнявали мандата си най-малко една пълна година, имат право, след прекратяване на мандата на доживотна пенсия за осигурителен стаж и възраст, изплащана считано от първо число на месеца след месеца, в който навършват 63 години.

Бивши членове или техните законни представители внасят своето заявление за изплащане на пенсия за осигурителен стаж и възраст в срок от шест месеца, считано от възникването на правото, освен в случаите на непреодолима сила. След изтичане на този срок денят, на който правото на получаване на пенсията за осигурителен стаж и възраст поражда действие, е първият ден от месеца, в който заявлението е получено“.

11 Съгласно член 73 от мерките по прилагане същите влизат в сила от деня, в който влиза в сила уставът, тоест 14 юли 2009 г.

12 В член 74 от мерките по прилагане се предвижда, че ако не е предвидено друго в преходните разпоредби, включени в дял IV от тези мерки, сред които е член 75 от същите, действието на Правилника за разноски и надбавки се прекратява в деня на влизане в сила на устава.

13 Съгласно член 75 от мерките по прилагане:

„1. Наследствената пенсия, пенсията за инвалидност, допълнителната пенсия за инвалидност, отпусната за децата на издръжка, и пенсията за осигурителен стаж и възраст, предоставени съгласно приложения I, II и III към Правилника за разноски и надбавки, продължават да се изплащат в изпълнение на разпоредбите в посочените приложения на лицата, ползвали тези [обезщетения] преди влизането в сила на устава.

В случай че бивш член на ЕП, който получава пенсия за инвалидност, почине след 14 юли 2009 г., на преживелия съпруг, на лицата във фактическо извънбрачно съжителство или на децата на негова издръжка се изплаща наследствена пенсия при условията, посочени в приложение I към [Правилника за разноски и надбавки].

2. Правата на пенсия за осигурителен стаж и възраст, придобити преди датата на влизане в сила на устава по реда на посоченото по-горе приложение III, се запазват. Лицата, придобили права в рамките на тази пенсионна схема, ползват пенсия, изчислена въз основа на правата, придобити по реда на споменатото по-горе приложение III, в случай че отговарят на условията, предвидени в този смисъл от националното законодателство на

съответната държава членка, и са внесли искането, посочено в член 3, параграф 2 от въпросното приложение III“.

Б. Италианското право

14 Съгласно член 1, параграфи 1—3 от Решение № 14/2018:

„1. Считано от 1 януари 2019 г., размерът на преките и наследствените пожизнени обезщетения и на частта на преките и наследствените пожизнени пропорционални осигурителни плащания, правата върху които са придобити по силата на действащата към 31 декември 2011 г. правна уредба, се изчислява в съответствие с новите правила, предвидени в това решение.

2. Преизчисляването по предходния параграф се извършва, като размерът на индивидуалната вноска се умножи с коефициента за превръщане, съответстващ на възрастта на депутата към датата, на която същият е придобил правото на пожизнено обезщетение или на пропорционално осигурително плащане.

3. Прилагат се коефициентите за превръщане, посочени в приложената към това решение таблица 1“.

II. Обстоятелствата по спора

15 Обстоятелствата по спора са изложени в точки 14—23 от обжалваното съдебно решение. За целите на настоящото производство по обжалване те могат да бъдат обобщени, както следва.

16 Всеки от жалбоподателите е или е бил избран в Италия бивш член на Европейския парламент, или правоприемник на такъв бивш член на Европейския парламент, който получава пенсия за осигурителен стаж и възраст или наследствена пенсия (наричана по-нататък „пенсията“).

17 Чрез отбелязване върху пенсионните фишове за януари 2019 г. Парламентът уведомява жалбоподателите за възможността размерът на пенсията им да бъде преразгледан в изпълнение на Решение № 14/2018 и това преизчисление евентуално да даде основание за събиране на недължимо платените суми.

18 Считано от 1 януари 2019 г., като прилага това решение по силата на член 2, параграф 1 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки, Парламентът намалява размера на пенсията на жалбоподателите.

19 С недатирано известие на началника на отдел „Възнаграждения и социалноосигурителни права на членовете на ЕП“ в генерална дирекция (ГД) „Финанси“ на Парламента (наричан по-нататък „началникът на отдел“), приложено към пенсионните фишове на жалбоподателите за февруари 2019 г., Парламентът, най-напред, уведомява последните, че със становище № SJ-0836/18 от 11 януари 2019 г. правната му служба е потвърдила, че в техния случай Решение № 14/2018 се прилага автоматично (наричано по-нататък „становището на правната служба“). По-нататък се добавя, че след като получи необходимата информация от Camera dei deputati (Камара на депутатите, Италия),

Парламентът ще уведоми жалбоподателите за новия размер на пенсията им и ще удържи евентуалната разлика през следващите дванадесет месеца. Накрая, той осведомява жалбоподателите, че окончателният размер на пенсията им ще бъде определен с изричен акт, срещу който може да се подаде възражение или жалба за отмяна.

20 Със спорните решения началникът на отдел, на първо място, уведомява жалбоподателите, че размерът на пенсията им ще бъде на основание член 2, параграф 1 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки съобразен с извършеното с Решение № 14/2018 намаляване на аналогичните пенсии, които Камарата на депутатите изплаща в Италия на бившите национални депутати. На второ място, размерът на пенсиите на жалбоподателите ще бъде адаптиран от април 2019 г. с обратна сила, считано от 1 януари 2019 г., на основание на изпратените като приложение към тези решения проекти за преизчисляване на пенсиите. На трето място, със спорните решения се дава на жалбоподателите тридесетдневен срок от получаването им, в който да представят становище. При липса на становище последиците от тези решения щели да се считат за окончателни, и по-специално щели да са основание за връщане на недължимо получените суми за месеците от януари до март 2019 г.

21 Тъй като нито един от жалбоподателите в настоящото производство по обжалване не е представил такова становище, последиците на спорните решения са станали окончателни по отношение на тях след изтичането на този срок.

III. Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

22 Жалбоподателите подават жалби за отмяна на спорните решения в секретариата на Общия съд на 27 юни (дела T-389/19—T-393/19), на 28 юни (дела T-397/19, T-407/19, T-409/19—T-411/19, T-413/19, T-414/19, T-416/19 и T-417/19), на 1 юли (дела T-436/19, T-439/19—T-442/19 и T-445/19), на 2 юли (дела T-421/19, T-422/19, T-425/19, T-426/19 и T-429/19—T-431/19), на 3 юли (дела T-418/19, T-420/19, T-448/19 и T-450/19—T-453/19).

23 В подкрепа на жалбите си жалбоподателите изтъкват четири основания. Първо основание: липса на компетентност на началника на отдел да приеме спорните решения, както и неизпълнение на задължението за мотивиране на тези решения. Второ основание: липса на правно основание и неправилно прилагане на член 75 от мерките по прилагане. Трето основание: грешка при прилагане на правото във връзка с квалифицирането на Решение № 14/2018 и неправилно прилагане на член 75, параграф 2 от мерките по прилагане. Четвърто основание: жалбоподателите изтъкват нарушение на принципите на правна сигурност, на защита на оправданите правни очаквания, на пропорционалност и на равенство, както и нарушение на правото на собственост.

24 С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля жалбата по дело T-453/19 като недопустима и отхвърля всички основания по другите дела, като следователно отхвърля и жалбите по тях.

IV. Производство и искания на страните пред Съда

25 Жалбоподателите молят Съда:

– да отмени обжалваното съдебно решение,

– да върне дело Panusa/Парламент (T-453/19) на Общия съд за ново разглеждане,

– да отмени спорните решения по отношение на другите жалбоподатели и

– да осъди Парламента да заплати съдебните разноски, свързани с производството по обжалване и с производството пред Общия съд.

26 Парламентът моли Съда:

– да отхвърли жалбата и

– да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски, свързани с производството по обжалване и с производството пред Общия съд.

27 На 12 януари 2022 г. г-н Enrico Falqui, в рамките на производството по отнасящото се до него дело C-391/21 P, внася в секретариата на Съда препис от Решение № 4/2021 на Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati (Правораздавателният съвет на камарата на депутатите, Италия) от 23 декември 2021 г. (наричано по-нататък „Решение № 4/2021“), с което се отменя Решение № 14/2018. На този етап този документ не е приложен към преписката.

28 На 9 март 2022 г. жалбоподателите по дело Santini и др./Парламент (C-198/21 P) подават в секретариата на Съда същото решение.

29 По настоящото дело, както и по дела Falqui/Парламент (C-391/21 P) и Santini и др./Парламент (C-198/21 P), на 16 март 2022 г. секретариатът изпраща на страните по тези дела процесуално-организационно действие по решение на съдията докладчик и генералния адвокат на основание член 62 от Процедурния правилник на Съда, съгласно което те са приканени да представят всички документи, които могат да имат влияние върху предмета на отнасящото се до тях дело, и по-специално Решение № 4/2021.

30 На 25 март 2022 г. жалбоподателите по настоящото дело представят редица документи, сред които Решение № 4/2021. На 29 март 2022 г. Парламентът също представя редица документи, сред които Решение № 4/2021 и документ, озаглавен „Нови правила за изчисляване на пенсиите, приети от италианската Камара на депутатите“. Тази институция също така уведомява Съда, че веднага след получаване на допълнителните разяснения, които е поискала от Камарата на депутатите относно конкретното прилагане на тези правила, тя ще извърши преизчисляване на пенсиите на жалбоподателите и ще им изпрати ново проекторешение за определяне на пенсионните им права, по което те щели да имат възможност да представят становище преди приемането на крайното решение.

31 На 14 октомври и 29 ноември 2022 г. Парламентът внася в секретариата на Съда крайните решения, с които се определя новият размер на пенсиите, които трябва да се изплащат на жалбоподателите, считано от ноември 2022 г., заедно с дължимите просрочени плащания (наричани по-нататък „новите решения на Парламента“).

32 С решение от 25 октомври 2022 г. председателят на Съда приканва страните да уточнят дали считат, от една страна, че новите решения на Парламента са заменили ex tunc спорните решения, и от друга страна, че след приемането на тези нови решения жалбата запазва своя предмет.

33 На 29 ноември 2022 г. Парламентът уточнява, че според него новите решения на Парламента са заменили с действие ex tunc спорните решения, но че жалбата запазва своя предмет. Всъщност било в интерес на страните и на доброто правораздаване Съдът да се произнесе по основателността на жалбата, за да внесе яснота по въпроса дали обжалваното съдебно решение е опорочено от грешка при прилагане на правото и дали Парламентът може да преизчисли пенсиите на жалбоподателите въз основа на член 2, параграф 1 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки в случай на промяна, настъпила в приложимата национална правна уредба.

34 С писмо, подадено на 30 ноември 2022 г., жалбоподателите посочват, че според тях новите решения на Парламента представляват обикновено изменение на спорните решения.

35 Всъщност, за да извърши това преизчисление, Парламентът продължил да се позовава на националната правна уредба, независимо от нейното съдържание, като въз основа на своето тълкуване на член 75 от мерките по прилагане във връзка с член 2, параграф 1 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки (наричани по-нататък „вътрешните правила на Парламента“) приложил автоматично националните решения.

36 От това жалбоподателите правят извод, от една страна, че новите решения на Парламента по същество остават идентични, поне в голяма степен, със спорните решения. От друга страна, от приемането на новите решения на Парламента произтичало продължаващо нарушение на принципа на правна сигурност, на принципа на защита на оправданите правни очаквания и на придобитите права, както и на принципа на пропорционалност, изтъкнати пред Общия съд и в настоящото производство по обжалване. С други думи, макар за някои от жалбоподателите новите решения на Парламента да са довели до възстановяване на размера на пенсията им до този, който са получавали преди влизането в сила на спорните решения, това не променя факта, че допуснатата от Парламента грешка при прилагане на правото продължава да съществува под формата на липса на проверка и на неправилно прилагане на общите принципи на правото на Съюза, което в някои случаи би довело до запазване на неправомерното намаляване на тези размери.

37 Освен това жалбоподателите считат, че новите решения на Парламента не могат да заменят ex tunc спорните решения, освен що се отнася до размера на пенсиите, приложим, считано от 1 януари 2019 г. Преизчисленията продължавали да се извършват на незаконосъобразно основание. Накрая, жалбоподателите изтъкват, че началникът на отдел не бил компетентен да приеме новите решения на Парламента, тъй като не бил орган, компетентен да приема актове, които надхвърлят рамките на обикновеното управление.

V. По жалбата

38 В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват три основания, с които по същество оспорват потвърждаването от страна на Общия съд на основателността на тълкуването на вътрешните правила на Парламента, което е довело до прилагането от тази институция на Решение № 14/2018 с цел преразглеждане на размера на пенсията им. Първата част от първото основание е изведена от неправилно тълкуване на член 75 от мерките по прилагане, а втората част — от незачитане на принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания, както и на правото на собственост, закрепено в член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“). Първата част от второто основание е изведена от неправилно тълкуване на членове 74 и 75

от мерките по прилагане, в смисъл че разпоредбите на приложение III към Правилника за разноски и надбавки са могли да съставляват правно основание на спорните решения, втората част — от незачитане от страна на Общия съд на член 25, параграф 3 от Правилника за дейността на Парламента, тъй като неправилно е приел, че началникът на отдел е компетентен да приеме тези решения, а третата част — от незачитане на член 296 ДФЕС, тъй като Общият съд неправилно е приел, че посочените решения са надлежно мотивирани. Третото основание се отнася само до г-жа Panusa и е изведено от грешка при прилагане на правото, допусната от Общия съд при преценката на нейния правен интерес.

А. Предварителни бележки относно запазването на правния интерес на жалбоподателите

39 От точка 31 от настоящото решение е видно, че новите решения на Парламента, приети в хода на производството пред Съда, имат за цел да определят новия размер на пенсиите, които трябва да се изплащат на жалбоподателите, считано от ноември 2022 г., заедно с дължимите просрочени плащания.

40 В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната практика на Съда предметът на спора трябва да продължава да съществува, също както и правният интерес, до обявяването на съдебното решение, тъй като иначе няма да има основание за постановяване на съдебно решение по същество, което предполага жалбата да може чрез резултата си да донесе полза на страната, която я е подала (решение от 4 септември 2018 г., ClientEarth/Комисия, C-57/16 P, EU:C:2018:660, т. 43 и цитираната съдебна практика).

41 Правният интерес на жалбоподател обаче не отпада непременно, поради обстоятелството че в хода на съдебното производство обжалваният акт вече не е пораждал правни последици (вж. в този смисъл решение от 28 май 2013 г., Abdulrahim/Съвет и Комисия, C-239/12 P, EU:C:2013:331, т. 62).

42 При определени обстоятелства жалбоподател може да запази правния интерес да иска отмяната по съдебен ред на акт, отменен по административен ред в хода на съдебното производство, за да мотивира автора на оспорвания акт да внесе в бъдеще подходящи изменения и по този начин да бъде избегната опасността от повтаряне на незаконосъобразността, от която се твърди, че е опорочен този акт (решение от 6 септември 2018 г., Bank Mellat/Съвет, C-430/16 P, EU:C:2018:668, т. 64 и цитираната съдебна практика).

43 В случая от отговора на Парламента от 29 ноември 2022 г., обобщен в точка 33 от настоящото решение, недвусмислено следва, че тази институция желае и в бъдеще да преизчислява пенсиите на бивши членове на ЕП в случай на промяна, настъпила в националната правна уредба, посочена в член 2, параграф 1 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки (наричан по-нататък „динамичният режим“).

44 Макар Парламентът да е заменил спорните решения с новите решения, остава фактът, че всички тези решения се основават на тълкуване на вътрешните правила на Парламента, според което той е длъжен да прилага динамичния режим към бившите членове на ЕП, получаващи пенсия за осигурителен стаж и възраст, и към лицата, получаващи наследствена пенсия, които — като жалбоподателите — попадат в обхвата на приложенията към Правилника за разноски и надбавки (наричани по-нататък „съответните бивши членове на ЕП“).

45 Именно това тълкуване обаче се оспорва от жалбоподателите в рамките на настоящото производство по обжалване. От това следва, че независимо от замяната ex tunc на спорните решения жалбоподателите запазват правния си интерес да искат да се установи, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е потвърдил основателността на това тълкуване, тъй като то може да бъде приложено от Парламента при приемането в бъдеще на решения, аналогични на спорните или на новите решения на Парламента, така че съществува не само опасност от повтаряне на твърдяната незаконосъобразност по смисъла на съдебната практика, посочена в точка 42 от настоящото решение, но и опасност — в случай на жалба за отмяна на подобни решения — Общият съд отново да допусне твърдените грешки при прилагане на правото, които са го мотивирали да потвърди основателността на това тълкуване.

46 Освен това от новите решения следва, че Парламентът продължава да счита, че началникът на отдел е оправомощен да приема решения за изменение на размера на пенсиите в случай на промяна, настъпила в националната правна уредба и че тези решения не трябва да съдържат мотиви относно съответствието им с правото на Съюза.

47 От това следва, че трябва да се приеме, че жалбоподателите запазват правния си интерес пред Съда, доколкото настоящата жалба е насочена срещу мотивите на обжалваното съдебно решение, които представляват необходимата основа на преценката на Общия съд, според която, първо, от вътрешните правила на Парламента следва, че последният е длъжен да прилага динамичния режим към съответните бивши членове на ЕП, второ, началникът на отдел е компетентен да приема решения за изменение на размера на пенсиите на тези бивши членове на ЕП, и трето, Парламентът не е длъжен да излага в такива решения мотивите, обосноваващи съответствието им с правото на Съюза.

Б. По първото основание

1. Доводи на страните

48 Първото основание се състои от две части.

49 С първата част жалбоподателите упрекват Общия съд, че в точки 142—145, 147 и 156, 159, 160 и 162 от обжалваното съдебно решение е констатирал, че спорните решения не са нарушили придобитите от жалбоподателите права за получаване на пенсия, като се е основал по-специално на неправилното разграничение между намаляване на размера на пенсията и накърняване на тези придобити права.

50 Подобна констатация изисквала да се уточнят обстоятелствата, при които намаляването на размера на пенсията, дължима на бившите членове на ЕП по силата на правото на Съюза, не накърнява придобитото право на получаването ѝ. В противен случай тази констатация била произволна, тъй като Общият съд, от една страна, не проверил дали това е така с оглед на конкретните случаи, а от друга страна, не посочил обективни, предварително определени и недискриминационни критерии, които биха позволили да се установи в кои случаи на намаляване е нарушено правото на пенсия на бившите членове на ЕП.

51 Освен това Общият съд не направил разграничение между член 75, параграфи 1 и 2 от мерките по прилагане. За сметка на това Общият съд отхвърлил тезата за определяне на окончателния размер на пенсията, придобита към момента на отмяната на Правилника за

разноски и надбавки, както по отношение на положенията, посочени в член 75, параграф 1 от мерките по прилагане, така и по отношение на тези, посочени в член 75, параграф 2 от същите.

52 Според жалбоподателите правото на пенсия на бивш член на ЕП възниква при прекратяване на функциите му, при условие че той е плащал вноски в продължение най-малко на пет години. За да стане това право изискуемо, заинтересованото лице трябва да е достигнало възрастта за пенсиониране, предвидена в законодателството на държавата членка, в която е било избрано, и заявлението за изплащане на пенсията трябва да е подадено в съответствие с член 3, параграф 2 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки. Така нарушението на пенсионните права, произтичащо от спорните решения, които нарушавали изискуемите права, се отнасяло до двете положения, посочени в член 75 от мерките по прилагане, и по-специално до положението, посочено в параграф 1 от същите.

53 В случая спорните решения изменили не само размера на пенсията на жалбоподателите, но и метода за изчисляване на този размер. Всъщност начинът на изчисляване, основан на възнаграждението, получавано по време на мандата на съответния член на ЕП, бил заменен с обратна сила от този, основан на направените от него вноски. Преизчисляването на размера на пенсията на жалбоподателите не се отнасяло до дължимите суми, считано от влизането в сила на Решение № 14/2018, a ab initio — именно до пенсията, дължима на съответния избран в Италия бивш член на ЕП от момента, в който последният се е пенсионирал. Освен това преизчисляването щяло да бъде направено така, сякаш по време на мандата им всички бивши членове на ЕП са внасяли вноски в същия размер, определен с Решение № 14/2018, като по този начин се поставяли в неблагоприятно положение жалбоподателите, които са плащали вноски, по-високи от този размер.

54 При условията на евентуалност, а именно в хипотезата, при която е приложимо разграничението между правото на пенсия и правото на получаване на пенсия, жалбоподателите поддържат, че от член 75 от мерките по прилагане следва, че те не само са титуляри на правото на пенсия, но и на правото да получат фиксиран размер на пенсията, съответстващ на този, който са могли да очакват към момента, в който са решили да правят вноски по пенсионната схема, установена с Правилника за разноски и надбавки, или поне от момента на влизането в сила на устава, противно на констатираното от Общия съд в точка 143 от обжалваното съдебно решение.

55 Спорните решения водели до дисбаланс във вреда на жалбоподателите, като се има предвид, че към онзи момент платените вноски нямали никакво значение за придобиването на правото на пенсия. Този дисбаланс бил още по-очевиден в случая на жалбоподателите, които, след като са изпълнявали само част от пълен мандат на член на Европейския парламент, тъй като са го съкратили или са го започнали по време на парламентарния мандат, са внесли допълнителни вноски, за да покрият и годините, през които не са правили вноски, така че да могат да претендират право на пенсия на основание на Правилника за разноски и надбавки.

56 С втората част от първото си основание жалбоподателите поддържат, че отхвърлянето в точки 204, 211 и 236 от обжалваното съдебно решение на доводите им за нарушение на принципите на правна сигурност и на защита на оправданите правни очаквания, както и на

правото на собственост, закрепено в член 17 от Хартата, почива на съображения, които нарушават тези общи принципи на правото на Съюза и това основно право, закрепено в Хартата.

57 Първо, определянето на пенсионните права въз основа на новите правила нарушавало принципа на правна сигурност, който по смисъла на член 28 от устава и на член 75 от мерките по прилагане не допускал накърняване на придобитите права.

58 Второ, подобно изчисляване нарушавало принципа на защита на оправданите правни очаквания, доколкото последният не позволява да се променят правилата за изчисляване на пенсиите, към които жалбоподателите доброволно са се присъединили.

59 Освен това в точка 202 от обжалваното съдебно решение Общият съд не взел предвид факта, че Парламентът е уведомил жалбоподателите за възможното прилагане на Решение № 14/2018 по отношение на тях едва през януари 2019 г., тоест след датата, на която е трябвало да се приложи произтичащото от това решение намаление на размера на тяхната пенсия, а именно 1 януари 2019 г.

60 Трето, жалбоподателите твърдят, че Общият съд е нарушил правото на собственост, закрепено в член 17 от Хартата.

61 На първо място, в точка 222 от обжалваното съдебно решение Общият съд направил разграничение между засягане на правото на пенсия и обикновено адаптиране на размера на пенсията. Общият съд обаче не посочил къде се намирала границата, отвъд която промяната на размера на пенсията вече не зачита основното съдържание на правото на собственост и води до нарушение на самото право на пенсия.

62 На второ място, в точка 228 от обжалваното съдебно решение Общият съд неправилно констатирал, като се основава на съдържанието на Решение № 14/2018, че намаляването на размера на пенсиите на жалбоподателите има за цел да адаптира размера на пенсиите, изплащани на всички бивши членове на ЕП, към основания на вноски метод на изчисляване.

63 Според жалбоподателите тези съображения на Общия съд са бланкетни. Всъщност Общият съд се основавал на разпоредбите на италианското право, а не на цел от общ интерес, призната от правния ред на Съюза. Общият съд обаче трябвало да провери дали Парламентът надлежно е проверил дали адаптирането на пенсиите на избраните в Италия бивши членове на ЕП, по-специално с оглед на призната от правния ред на Съюза цел от общ интерес, е в съответствие с правото на Съюза.

64 Освен това посочените съображения изопачили метода за изчисляване на размера на пенсиите, предвиден в Решение № 14/2018, който не можел да се счита за основан на вноски метод, тъй като се основавал не на индивидуално определен размер на вноските, внасяни в бюджета на Съюза, а на еднакъв размер за всички съответни бивши членове на ЕП. Така бивш член на ЕП, който по време на своя мандат е внасял вноски, изчислени в размер, по-висок от този еднакъв размер, би загубил възможността да се ползва от частта от вноските, която надвишава посочения размер. Следователно въведеният с Решение № 14/2018 метод за изчисляване на размера на пенсиите доказвал не само засягане на правото на собственост, но и на принципа на пропорционалност, доколкото се основавал на неиндивидуализиран размер на вноските.

65 Това нарушение на принципа на пропорционалност в светлината на изтъкнатото основание било още по-очевидно, ако се приеме, че пенсионната схема, основана на вноски, е въведена за първи път в Италия на 1 януари 1996 г. и е разширена, за да обхване по-голямата част от работниците, считано от 1 януари 2012 г. За сметка на това със спорните решения основаната на вноски система била наложена на жалбоподателите, що се отнася до период на плащане на вноски много преди 1995 г., когато тази основна на вноски система не е съществувала за никого в Италия.

66 Парламентът счита, че първото основание трябва да бъде отхвърлено като частично недопустимо и частично неоснователно.

2. Съображения на Съда

а) Предварителни бележки

67 С първата част от първото си основание жалбоподателите изтъкват, като се позовават на член 75 от мерките по прилагане, че динамичният режим накърнява придобитите права за получаване на пенсия.

68 Следователно с такова оплакване жалбоподателите оспорват по същество основателността на тълкуването на вътрешните правила на Парламента, съгласно което последният е длъжен да прилага динамичния режим към съответните бивши членове на ЕП.

69 Същото се отнася и за втората част от това основание, доколкото с тази част жалбоподателите изтъкват, че прилагането на новите правила за изчисляване на размера на пенсията им не е в съответствие нито с принципа на правна сигурност, тъй като тези нови правила засягат придобитото право на получаване на пенсия, нито с принципа на защита на оправданите правни очаквания, тъй като той не допуска каквото и да било намаляване на размера на пенсията, който жалбоподателите се надяват да могат да претендират, като доброволно се присъединят към пенсионната схема, въведена с член 2, параграф 1 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки.

70 За сметка на това, доколкото с тази втора част жалбоподателите упрекват Общия съд, че не е взел предвид факта, че Парламентът не ги е уведомил своевременно за възможното прилагане на Решение № 14/2018, те не критикуват мотивите на обжалваното съдебно решение, които представляват необходимата основа на една от преценките на Общия съд, посочени в точка 47 от настоящото решение. Всъщност този довод се отнася до конкретно обстоятелство, свързано с приемането на спорните решения.

71 Що се отнася отново до посочената втора част, доколкото с нея жалбоподателите упрекват Общия съд, че е преценил съответствието на спорните решения с правото на собственост, закрепено в Хартата, не с оглед на призната от правото на Съюза цел, а с оглед на целта, преследвана с Решение № 14/2018, те оспорват по същество съответствието с правото на Съюза на тълкуването на вътрешните правила на Парламента, съгласно което тази институция е длъжна да прилага динамичния режим към съответните бивши членове на ЕП.

72 За сметка на това жалбоподателите не оспорват основателността на тълкуването на вътрешните правила на Парламента, като упрекват Общия съд, първо, че не е уточнил границата, отвъд която промяната на размера на пенсията вече не зачита основното

съдържание на правото на собственост, и води до нарушение на самото право на пенсия, и второ, че е изопачил метода за изчисляване на пенсиите, предвиден в Решение № 14/2018. Тъй като с тези доводи жалбоподателите не критикуват мотивите на обжалваното съдебно решение, които представляват необходимата основа на една от преценките на Общия съд, посочени в точка 47 от настоящото решение, те не следва да се разглеждат.

73 Същото се отнася и за доводите, изведени от неспазването на принципа на пропорционалност, с които жалбоподателите поддържат, че Решение № 14/2018 не е в съответствие с този принцип, от една страна, поради предвидения в това решение метод за изчисляване на пенсиите, а от друга страна, поради историческия контекст, в който се вписва посоченото решение.

б) По същество

1) По твърдяното нарушение на вътрешните правила на Парламента

74 Жалбоподателите по същество упрекват Общия съд, че в точка 163 от обжалваното съдебно решение въз основа на мотивите, изложени в точки 142—145, 147 и 156, 159, 160 и 162 от това решение, е приел, че Парламентът е можел валидно да се основе на вътрешните си правила, за да приложи динамичния режим към съответните бивши членове на ЕП.

75 Най-напред следва да се отбележи, че съгласно член 2, параграф 1 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки „[р]авнището и условията за получаване на временна пенсия са същите като условията за пенсията на членовете на долната камара на парламента на държавата членка, от чието име е бил избран въпросният член на ЕП“.

76 Както по същество посочва Общият съд в точка 139 от обжалваното съдебно решение, от израза „[р]авнището и условията за получаване на временна пенсия са същите“ следва, че Парламентът е длъжен да прилага по отношение на съответните бивши членове на ЕП правилата за изчисляване на пенсиите, които се прилагат по отношение на членовете на парламента на държавата членка, в която са били избрани тези бивши членове на ЕП. С други думи, тази институция е длъжна да прилага динамичния режим към съответните бивши членове на ЕП.

77 Това тълкуване на член 2, параграф 1 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки е в съответствие с целта, която преследва тази разпоредба, както тя произтича от член 1, параграф 2 от това приложение.

78 Всъщност последната разпоредба предвижда, че от пенсията, предвидена в член 2, параграф 1 от посоченото приложение, могат да се ползват само бившите членове на ЕП, чиято пенсионна схема на държавата членка, в която са избрани, не предвижда пенсия или чието равнище и/или правилата на изчисляване на пенсията, която могат да претендират, не са същите като приложимите за членовете на националния парламент.

79 Следователно основната цел на член 2, параграф 1 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки е да позволи на бившите членове на ЕП, които се намират в положението, посочено в член 1, параграф 2 от това приложение, да бъдат третирани по

същия начин като членовете на Европейския парламент, чиято национална пенсионна схема предвижда право на пенсия, чието равнище и/или правила на изчисляване са същите като приложимите за членовете на националния им парламент.

80 Ето защо тълкуването на тази разпоредба в смисъл, че задължава Парламента да прилага динамичния режим към съответните бивши членове на ЕП, има за последица прилагането спрямо тях, подобно на тези други бивши членове на Европейския парламент, на измененията, внесени в правилата за изчисляване на размера на пенсиите на членовете на техния национален парламент.

81 Този режим, основан на приложение III към Правилника за разноски и надбавки, е запазен по силата на член 75 от мерките по прилагане след влизането в сила на устава, що се отнася по-специално до пенсиите за осигурителен стаж и възраст на бившите членове на ЕП.

82 Безспорно, в член 74 от мерките по прилагане се предвижда, че действието на Правилника за разноски и надбавки се прекратява в деня на влизане в сила на устава. В това отношение Общият съд правилно отбелязва в точка 153 от обжалваното съдебно решение, че уставът и мерките по прилагане въвеждат две последователни пенсионни схеми, които предполагат два вида пенсионни права: а именно, от една страна, пенсионни права, придобити преди 14 юли 2009 г. — датата на влизане в сила на посочения устав — на основание на вътрешните правила на Парламента, и от друга страна, права на пенсия за осигурителен стаж и възраст, придобити след тази дата, на основание член 49 от мерките по прилагане.

83 Както обаче изрично предвижда член 74 от мерките по прилагане, това прекратяване на действието на Правилника за разноски и надбавки настъпва, ако не е предвидено друго в преходните разпоредби, включени в дял IV от тези мерки. Сред тези преходни разпоредби е и член 75 от посочените мерки.

84 Както констатира Общият съд в точки 145 и 153 от обжалваното съдебно решение, член 75, параграф 1 от мерките по прилагане се прилага по отношение на бившите членове на ЕП, сред които са някои от жалбоподателите, които са плащали вноски в бюджета на Съюза на основание член 2, параграф 2 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки и са започнали да получават пенсия по силата на това приложение преди влизането в сила на устава, докато член 75, параграф 2 от мерките по прилагане се прилага за бившите членове на ЕП, сред които са други жалбоподатели, които, макар също да са правили такива вноски, все още не са започнали да получават пенсия за осигурителен стаж и възраст към датата на влизане в сила на устава.

85 Всъщност, от една страна, съгласно член 75, параграф 1 от мерките по прилагане пенсиите, предоставени съгласно приложение III към Правилника за разноски и надбавки, продължават да се изплащат в изпълнение на разпоредбите в посоченото приложение на лицата, ползвали тези обезщетения преди влизането в сила на устава.

86 Както правилно отбелязва Общият съд в точка 140 от обжалваното съдебно решение, от текста на тази разпоредба, и по-точно от императивния характер на формулировката „продължават да се изплащат в изпълнение на [приложение III към Правилника за разноски и надбавки]“, както и от използването на сегашно време в изявително наклонение в тази формулировка, трябва да се заключи, че динамичният режим продължава да се прилага за съответните бивши членове на ЕП след влизането в сила на устава.

87 От друга страна, от член 75, параграф 2, първо изречение от мерките по прилагане следва, че „[п]равата на пенсия за осигурителен стаж и възраст, придобити преди датата на влизане в сила на устава по реда на посоченото по-горе приложение III [към Правилника за разноски и надбавки], се запазват“, а от второто изречение от тази разпоредба следва, че „[л]ицата, придобили права [по реда на приложение III към Правилника за разноски и надбавки], ползват пенсия, изчислена въз основа на правата, придобити по реда на [това] приложение […], в случай че отговарят на условията, предвидени в този смисъл от националното законодателство на съответната държава членка, и са внесли искането, посочено в член 3, параграф 2 от въпросното приложение III“.

88 Доколкото член 75, параграф 2, второ изречение от мерките по прилагане предвижда условия, на които бившите членове на ЕП трябва да отговарят, за да получат пенсия, изчислена въз основа на правата им, придобити по реда на приложение III към Правилника за разноски и надбавки, тази разпоредба няма за цел да се прилага към бившите членове на ЕП, които са започнали да получават пенсия по реда на това приложение преди влизането в сила на устава.

89 Освен това, доколкото член 75, параграф 2, второ изречение от мерките по прилагане предвижда, че съответните бивши членове на ЕП получават пенсия за осигурителен стаж и възраст по реда на приложение III към Правилника за разноски и надбавки въз основа на придобитите права, понятието „[придобити] права на пенсия за осигурителен стаж и възраст“ по смисъла на този член 75, параграф 2 трябва да се разбира — както правилно подчертава Общият съд по същество в точки 143 и 151 от обжалваното съдебно решение — в смисъл, че се отнася до пенсионните права, произтичащи от вноските, които всеки от съответните бивши членове на ЕП е платил индивидуално и които представляват основата за изчисляване на пенсията за осигурителен стаж и възраст, изплащана им на основание член 2, параграф 1 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки. Ето защо това понятие не може да се разбира в смисъл, че се отнася до твърдяно право на получаване на фиксиран и неизменяем размер на пенсията, изчислен въз основа на националните правила в сила към момента на влизане в сила на устава или към момента на присъединяването към въведената с тази разпоредба схема.

90 Следователно, противно на твърденията на жалбоподателите, Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел в точка 142 от обжалваното съдебно решение, че намаляването на размера на пенсията на съответните бивши членове на ЕП не засяга техните „придобити права […] на пенсия за осигурителен стаж и възраст“ по смисъла на вътрешните правила на Парламента, тъй като те им гарантират само правото размерът на пенсията им да бъде определен в съответствие с динамичния режим.

91 При това положение както от текста, така и от контекста и от целта на вътрешните правила на Парламента следва, че в точка 163 от обжалваното съдебно решение Общият съд не е допуснал никаква грешка при прилагане на правото, като е приел, че Парламентът е можел валидно да се основе на вътрешните си правила, за да приложи динамичния режим към съответните бивши членове на ЕП.

2) По твърдяното нарушение на принципите на защита на оправданите правни очаквания и на правна сигурност, както и на правото на собственост, закрепено в член 17 от Хартата

92 Жалбоподателите поддържат, че възприетото от Общия съд тълкуване на вътрешните правила на Парламента противоречи на принципите на защита на оправданите правни очаквания и на правна сигурност, както и на правото на собственост, закрепено в член 17 от Хартата.

93 Съгласно един от общите принципи за тълкуване актовете на Съюза трябва, доколкото е възможно, да се тълкуват по начин, който не поставя под съмнение тяхната валидност, и в съответствие с цялото първично право, и в частност с разпоредбите на Хартата. В този смисъл, когато разпоредба от вторичното право на Съюза може да бъде тълкувана по различни начини, следва да се предпочете това тълкувание, съгласно което разпоредбата съответства на първичното право, а не това, което води до установяване на несъвместимост с последното (решение от 21 юни 2022 г., Ligue des droits humains, C-817/19, EU:C:2022:491, т. 86 и цитираната съдебна практика).

94 Що се отнася, най-напред, до принципа на защита на оправданите правни очаквания, жалбоподателите изтъкват, че фактът, че те доброволно са се присъединили към пенсионната схема, въведена с член 2, параграф 1 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки, им гарантира по силата на този принцип, че размерът на пенсията им ще бъде изчислен в съответствие с правилата, които са в сила към момента на присъединяването им към тази схема.

95 Съгласно практиката на Съда никой не може да се позове надлежно на нарушение на посочения принцип при липсата на конкретни уверения, дадени му от администрацията. Всяко лице, у което дадена институция е породила основателни надежди, може да се позове на принципа на защита на оправданите правни очаквания. В това отношение уверения, които могат да породят такива очаквания, независимо от формата, в която са предадени, са конкретните, безусловни и непротиворечиви сведения, изхождащи от оправомощени и достоверни източници (вж. в този смисъл решение от 23 януари 2019 г., Deza/ECHA, C-419/17 P, EU:C:2019:52, т. 69 и 70 и цитираната съдебна практика).

96 За сметка на това, когато едно предпазливо и съобразително лице е в състояние да предвиди приемането на дадена мярка на Съюза, която може да засегне неговите интереси, той не може да се позовава на принципа на защита на оправданите правни очаквания, ако тази мярка бъде приета (вж. в този смисъл решение от 23 януари 2019 г., Deza/ECHA, C-419/17 P, EU:C:2019:52, т. 71 и цитираната съдебна практика).

97 Фактът, че бивш член на ЕП се е присъединил доброволно към пенсионната схема, въведена с член 2, параграф 1 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки, не му дава право обаче, да получава предвидим, фиксиран и неизменяем размер на пенсията за осигурителен стаж и възраст към момента на присъединяването му към тази схема. Всъщност, както Общият съд правилно е приел в точки 208 и 209 от обжалваното съдебно решение, които не са оспорени от жалбоподателите в жалбата им, единственото конкретно и безусловно уверение, което Парламентът е можел да даде, е било това, че в приложение на вътрешните си правила съответните бивши членове на ЕП ще получават пенсия за

осигурителен стаж и възраст, чието равнище и условия за получаване биха били същите като приложимите за членовете на парламента на държавата членка, в която са били избрани, в съответствие с динамичния режим.

98 От това следва, че тълкуването на вътрешните правила на Парламента в смисъл, че той е длъжен да прилага този режим, е в съответствие с принципа на защита на оправданите правни очаквания.

99 По-нататък, що се отнася до правото на собственост, жалбоподателите изтъкват, че в точка 228 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е разгледал съответствието на спорните решения с правото на собственост с оглед на целта на Решение № 14/2018, а не с оглед на призната от правото на Съюза цел.

100 Следва да се припомни, че в точка 219 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че макар да не водят до чисто и просто лишаване на жалбоподателите от пенсии, спорните решения все пак намаляват размера на последните, като по този начин ограничават правото на собственост на жалбоподателите.

101 По-нататък, в точки 220—235 от обжалваното съдебно решение Общият съд разглежда дали това ограничение отговаря на изискванията на член 52, параграф 1 от Хартата, припомнени в точка 213 от това решение. В това отношение в точка 227 от посоченото съдебно решение Общият съд приема, че преценката на преследваната от спорните решения цел от общ интерес не може да се извърши, без да се имат предвид целите в основата на приемането на Решение № 14/2018. Именно в този смисъл, след като разглежда съответствието на тези решения с правото на собственост в точки 228—234 от същото съдебно решение, като взема предвид тези цели, Общият съд приема в точка 236 от това решение, че оплакването, свързано с нарушение на правото на собственост, трябва да се отхвърли.

102 Съгласно практиката на Съда обхватът на това право трябва, в съответствие с член 52, параграф 3 от Хартата, да се определи, като се има предвид член 1 от Първия допълнителен протокол към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Париж на 20 март 1952 г., която прогласява това право (вж. в този смисъл решение от 13 юни 2017 г., Florescu и др., C-258/14, EU:C:2017:448 т. 49).

103 От практиката на Европейския съд по правата на човека следва, че правата, произтичащи от плащането на вноски в социалноосигурителна схема, съставляват имуществени права за целите на член 1 (решение от 13 юни 2017 г., Florescu и др., C-258/14, EU:C:2017:448, т. 50).

104 Освен това намаляването на размера на пенсия за осигурителен стаж и възраст, което може да се отрази на качеството на живот на заинтересованото лице, представлява ограничение на правото му на собственост (вж. в този смисъл решение на ЕСПЧ, 1 септември 2015 г., Da Silva Carvalho Rico с/у Португалия, CE:ECHR:2015:0901DEC001334114, § 33).

105 Доколкото тълкуването на вътрешните правила на Парламента, според което той е длъжен да прилага динамичния режим към съответните бивши членове на ЕП, може да доведе до такова намаляване на размера на пенсията, това тълкуване може да доведе до ограничаване на правото на собственост, закрепено в член 17 от Хартата.

106 Правото на собственост обаче не е абсолютно и упражняването му може да се ограничава, когато това е обосновано по-специално с преследваните от Съюза цели от общ интерес (вж. в този смисъл решение от 13 юни 2017 г., Florescu и др., C-258/14, EU:C:2017:448, т. 51 и цитираната съдебна практика).

107 Всъщност съгласно член 52, параграф 1 от Хартата всяко ограничаване на правото на собственост, закрепено в член 17 от Хартата, е в съответствие с последната разпоредба, при условие че е предвидено в закон, зачита основното съдържание на правото на собственост и при спазване на принципа на пропорционалност е необходимо и действително отговаря на признати от Съюза цели от общ интерес или на необходимостта да се защитят правата и свободите на други хора.

108 В това отношение следва да се припомни, на първо място, че изискването всяко ограничаване на упражняването на основните права да бъде предвидено в закон означава, че самият правен акт, който допуска намеса в тези права, трябва да определи обхвата на ограничаването на упражняването на съответното право, като се има предвид, от една страна, че това изискване не изключва възможността предвиждащата ограничаването правна уредба да бъде формулирана достатъчно широко, за да може да се адаптира към различни хипотези и променящи се обстоятелства, и от друга страна, че Съдът би могъл при необходимост да уточни чрез тълкуване конкретния обхват на ограничаването, като вземе предвид както текста на въпросната правна уредба на Съюза, така и общата ѝ структура и преследваните с нея цели, тълкувани с оглед на гарантираните с Хартата основни права (решение от 21 юни 2022 г., Ligue des droits humains, C-817/19, EU:C:2022:491, т. 114 и цитираната съдебна практика).

109 Както бе посочено в точка 91 от настоящото решение, както от текста, така и от контекста и целта на вътрешните правила на Парламента, които са с общо приложение по отношение на членовете на ЕП, и следователно могат да се считат за равностойни във вътрешния план на тази институция на „закон“ по смисъла на член 52, параграф 1 от Хартата (вж. по аналогия становище 1/15 (Споразумение PNR ЕС—Канада) от 26 юли 2017 г., EU:C:2017:592, т. 145 и 146), следва, че посочената институция е длъжна да прилага динамичния режим към съответните бивши членове на ЕП.

110 На второ място, в качеството си на съд, разглеждащ делото по същество, Общият съд не е допуснал грешка при прилагане на правото, като е констатирал в точки 216 и 235 от обжалваното съдебно решение, че жалбоподателите не са представили конкретни доказателства, че намаляването на размера на пенсиите им засяга основното съдържание на правото им на собственост или трябва да се квалифицира като непропорционално.

111 На трето място, що се отнася до въпроса дали динамичният режим и намаленията на размерите на пенсиите, които могат да произтекат от това, са необходими и действително отговарят на една или повече признати от Съюза цели от общ интерес, следва да се констатира, че в точка 227 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел, че предвид член 2, параграф 1 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки приемането на спорните решения е неизбежно обвързано от взетите от компетентните италиански органи решения, така че „при преценката на преследваната [от спорните решения] цел от общ интерес не бива да се пренебрегват целите в основата на приемането на Решение № 14/2018“.

112 Всъщност целите, преследвани с Решение № 14/2018, приложимо за съответните бивши членове на ЕП по силата на динамичния режим, са от чисто национално естество. Следователно сами по себе си те не могат да обосноват намаляване на размера на пенсиите, тъй като тези суми се изплащат на основание на пенсионна схема, въведена не по силата на националното право, а по силата на правото на Съюза, и са за сметка на бюджета на Съюза.

113 Следователно в точки 228—234 от обжалваното съдебно решение Общият съд също неправилно е взел предвид преследваните с това национално решение цели, за да провери дали засягането на правото на собственост на жалбоподателите, произтичащо от спорните решения, е обосновано.

114 Важно е обаче да се припомни, че ако мотивите на решение на Общия съд разкриват нарушение на правото на Съюза, но неговият диспозитив се явява обоснован по други правни съображения, такова нарушение не може да доведе до отмяната на това решение, а следва да се заменят мотивите и жалбата да се отхвърли (решение от 14 декември 2023 г., Комисия/Amazon.com и др., C-457/21 P, EU:C:2023:985, т. 51 и цитираната съдебна практика).

115 Ето защо следва да се провери дали отхвърлянето на оплакването за нарушение на правото на собственост, закрепено в член 17 от Хартата, изглежда основателно по правни съображения, различни от тези, които са опорочени от грешката, установена в точки 111 и 113 от настоящото решение.

116 В това отношение следва да се отбележи, че прилагането на динамичния режим към бившите членове на ЕП, които се намират в положението, посочено в член 1, параграф 2 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки, преследва призната от Съюза цел от общ интерес, доколкото, както следва от точка 79 от настоящото решение, то цели да третира по един и същ начин, от една страна, членовете на ЕП, които или не се ползват от пенсионна схема в държавата членка, в която са били избрани, или се ползват от пенсионна схема, чието равнище и/или правила на изчисляване на пенсията не са същите като приложимите за членовете на националния парламент, и от друга страна, членовете на ЕП, чиято националната пенсионна схема предвижда такова равнище и/или правила за изчисляване на пенсията, които са същите като приложимите за членовете на националния парламент.

117 Прилагането на динамичния режим към съответните бивши членове на ЕП действително отговаря на тази цел за равно третиране, тъй като има за последица по отношение на двете категории членове на ЕП, посочени в предходната точка, да се прилагат във всеки един момент националните правила относно изчисляването на пенсиите за осигурителен стаж и възраст на членовете на парламента на съответната държава членка.

118 Това прилагане освен това е необходимо за постигането на посочената цел, тъй като само уеднаквяването на равнището и/или на правилата за изчисляване на пенсиите като предвиденото в член 2, параграф 1 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки във връзка с член 1, параграф 2 от това приложение, може да доведе до равно третиране на посочените категории членове на ЕП.

119 Така се оказва, че независимо от грешката при прилагане на правото, установена в точки 111 и 113 от настоящото решение, отхвърлянето на оплакването за нарушение на правото на собственост, закрепено в член 17 от Хартата, е основателно, тъй като разглежданото ограничение на правото на собственост отговаря на всички условия по член 52, параграф 1 от Хартата.

120 Накрая, що се отнася до принципа на правна сигурност, жалбоподателите поддържат, че той не допуска накърняване на придобитите от тях права, до което води прилагането на динамичния режим.

121 В рамките на проверката за съответствие на спорните решения с принципа на правна сигурност Общият съд припомня в точка 191 от обжалваното съдебно решение, че от точки 126—161 от това решение вече е видно, че „придобитите пенсионни права“ трябва да се разграничават от „размера на пенсиите“. В това отношение Общият съд посочва, че това че „пенсионните права“ са окончателно придобити и не могат да бъдат изменяни и това че пенсиите продължават да се изплащат, не означава, че размерът на същите не може да се адаптира в посока увеличаване или намаляване, което Парламентът е бил длъжен да направи в случая предвид задължението си да приложи динамичния режим към съответните бивши членове на ЕП.

122 В точка 202 от обжалваното съдебно решение Общият съд завършва анализа си, като приема, че жалбоподателите не са доказали, че в случая е нарушен принципът на правна сигурност. Всъщност вътрешните правила на Парламента предполагат новите размери на пенсиите на жалбоподателите да влязат в сила на 1 януари 2019 г. Общият съд обаче припомня, че тези вътрешни правила до голяма степен предхождат 1 януари 2019 г., а не са приети след тази дата. Освен това жалбоподателите нито са доказали, нито са поддържали, че Парламентът е приложил тези нови размери преди 1 януари 2019 г., тоест преди датата, избрана за целта с Решение № 14/2018. Накрая, според Общия съд още през януари 2019 г. Парламентът е уведомил жалбоподателите за възможното прилагане по отношение на тях на правилата, съдържащи се в Решение № 14/2018, което тази институция им е потвърдила през февруари 2019 г. Въз основа на това Общият съд стига до извода, че преди да бъдат приети спорните решения, жалбоподателите са били уведомени за изменението на приложимите правила за изчисляване на размера на пенсията им.

123 В това отношение следва да се припомни, че принципът на правна сигурност изисква съответната правна уредба на Съюза да позволява на заинтересованите лица да се запознаят с точния обхват на задълженията, които тя им налага, и те трябва да имат възможност да се запознаят по недвусмислен начин със своите права и задължения, и да действат съобразно тях (решение от 9 ноември 2023 г., Global Silicones Council и др./Комисия, C-558/21 P, EU:C:2023:839, т. 99 и цитираната съдебна практика).

124 Така новите закони, които внасят изменения в предишния закон, се прилагат, освен ако не е предвидено друго, спрямо бъдещите последици на положения, които са възникнали при действието на предишния закон. Различно е само при положения, които са възникнали и окончателно приключили при действието на предишния закон, и в рамките на които вече са придобити права. Правото се смята за придобито, когато правопораждащият го факт е възникнал преди законодателната промяна. Не такъв е случаят с право, чийто правопораждащ факт не е възникнал при действието на измененото законодателство (вж. в този смисъл решение от 9 март 2023 г., Grosserière/Парламент, C-714/21 P, EU:C:2023:187, т. 84 и цитираната съдебна практика).

125 Що се отнася по-специално до правото на получаване на пенсия за осигурителен стаж и възраст, то по принцип е придобито в момента, в който настъпи правопораждащият факт на това право, тоест в момента, в който пенсията стане изискуема (вж. в този смисъл решение от 9 март 2023 г., Grosserière/Парламент, C-714/21 P, EU:C:2023:187, т. 85—87).

126 Това обаче не означава, че всяко изменение на правилата за изчисляване на пенсията, което води до намаляване на този размер, приложено въз основа на правна уредба, приета след като пенсията е станала изискуема, представлява накърняване на тези придобити права.

127 В това отношение следва да се припомни, че в правото на Съюза не съществува принцип, съгласно който придобитите права в никакъв случай не могат да бъдат изменени или намалявани. Тези права могат да бъдат изменени при определени условия (вж. в този смисъл решение от 9 март 2023 г., Grosserière/Парламент, C-714/21 P, EU:C:2023:187, т. 88 и 89).

128 В случая въз основа на доказателствата, посочени по-специално в точка 202 от обжалваното съдебно решение, Общият съд правилно е заключил, че прилагането на динамичния режим, предвиден в приложение III към Правилника за разноски и надбавки и в член 75 от мерките по прилагане, е съвместимо с принципа на правна сигурност.

129 С оглед на всичко изложено по-горе следва да се отхвърли първото основание, доколкото с него жалбоподателите оспорват тълкуването на вътрешните правила на Парламента, съгласно което той е длъжен да прилага динамичния режим към съответните бивши членове на ЕП.

B. По второто основание

1. Доводи на страните

130 Второто основание за обжалване се състои от три части.

131 С първата част жалбоподателите изтъкват, че в точка 126 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е тълкувал членове 74 и 75 от мерките по прилагане в смисъл, че разпоредбите на приложение III към Правилника за разноски и надбавки са могли да представляват валидно правно основание за приемането на спорните решения.

132 Всъщност по силата на препращането, предвидено в член 74 от мерките по прилагане във връзка с член 75 от тях, Общият съд приел за приложимо не съдържанието на това приложение към момента на приемане на устава, а самата правна разпоредба, при положение че тя е била отменена. Така според Общия съд посоченото приложение трябвало да се прилага не само с оглед на момента на отмяната на предишната пенсионна схема, но и за в бъдеще, като се приложат с обратна сила измененията на италианските пенсионни плащания, за които е взето решение, когато приложение III вече не е било в сила.

133 Според жалбоподателите от текста на член 74 от мерките по прилагане във връзка със съображение 7 от тях всъщност следва, че приложение III към Правилника за разноски и надбавки е изцяло отменено в деня на влизане в сила на устава.

134 С втората част жалбоподателите поддържат, че в точки 90—92 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е тълкувал член 25, параграф 3 от Правилника за дейността на Парламента в смисъл, че началникът на отдел е бил компетентен да приеме спорните решения, тъй като е разполагал с редовно вторично делегиране.

135 Спорните решения е трябвало да бъдат приети от Бюрото на Парламента, тъй като те имали качеството на актове на извънредно управление. Всъщност такива решения се отнасяли до ново, сложно и непредвидено положение, за което впрочем свидетелствала намесата на правната служба на Парламента, така че съответствието им с нормите и принципите от по-висок ранг на Съюза е трябвало да бъде проверено, преди да бъдат приети. Следователно не ставало въпрос за чисто технически решения, които могат да бъдат делегирани на началник на отдел.

136 С третата част от второто си основание жалбоподателите изтъкват, че в точки 110—114 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка в преценката на мотивите на спорните решения.

137 Тези решения се ограничавали до непряко препращане към мотивите, съдържащи се в становището на правната служба. Това становище обаче не било нито посочено в спорните решения, нито приложено към тях. Посоченото становище не било приложено и към изпратеното на жалбоподателите съобщение към пенсионните фишове за февруари 2019 г. В него то само се посочвало под формата на обикновено споменаване, че правната служба на Парламента е потвърдила автоматичната приложимост на Решение № 14/2018.

138 Освен това Общият съд неправилно посочил, че в писмото, изпратено от началника на отдел на 11 юни 2019 г. на г-н Florio — жалбоподател по дело T-465/19, се посочва пряка връзка към уебсайта на Парламента, която позволява да се консултира становището на правната служба. Всъщност това писмо било отговор на становището, представено от заинтересованото лице след уведомяването му за отнасящото се до него известие от 11 април 2019 г. Следователно другите жалбоподатели не получили такава информация и спорните решения не се позовавали на връзка към уебсайта, на който становището на правната служба било публично достъпно.

139 Обстоятелството, че жалбоподателите са успели да получат това становище, не може да доведе до извода, че предвидените в член 296 ДФЕС формални изисквания са спазени.

140 Накрая, становището на правната служба съдържало само много частично и кратко разглеждане на спазването на нормите от по-висок ранг и на основните принципи на правото на Съюза — факт, който Общият съд бил пренебрегнал.

141 Парламентът поддържа, че второто основание трябва да бъде отхвърлено като неоснователно.

2. Съображения на Съда

а) Предварителни бележки

142 Първата част, изведена от нарушение на членове 74 и 75 от мерките по прилагане, се отнася до тълкуването на вътрешните правила на Парламента, според което той е длъжен да приложи динамичния режим към съответните бивши членове на ЕП. С оглед на съдебната практика, припомнена в точка 42 от настоящото решение, следва да се разгледа основателността на такова оплакване, тъй като с него жалбоподателите се позовават на незаконосъобразност, която има опасност да се повтори в бъдеще.

143 Същото се отнася и за втората част, в която жалбоподателите изтъкват, че началникът на отдел не е бил компетентен по силата на член 25, параграф 3 от Правилника за дейността на Парламента да приеме спорните решения.

144 С третата част жалбоподателите поддържат по същество, че Общият съд е нарушил член 296 ДФЕС. От една страна, в точки 112 и 116 от обжалваното съдебно решение той неправилно приел, че Парламентът не е нарушил задължението си за мотивиране, тъй като жалбоподателите са имали свободен достъп и са били напълно запознати със съдържанието на становището на правната служба преди подаването на жалбата им. От друга страна, Общият съд пренебрегнал факта, че становището на правната служба съдържало само много частично и кратко разглеждане на спазването на нормите от по-висок ранг и на основните принципи на правото на Съюза.

145 В това отношение следва да се констатира, че тази част е недопустима.

146 В съответствие с член 256, параграф 1 ДФЕС и член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз обжалването е ограничено само до правните въпроси. Единствено Общият съд е компетентен да установява и преценява относимите факти, както и да преценява доказателствата. Следователно преценката на фактите и на доказателствата освен в случай на тяхното изопачаване не представлява правен въпрос, който като такъв да подлежи на контрол от Съда в производството по обжалване на актове на Общия съд (решение от 28 септември 2023 г., Changmao Biochemical Engineering/Комисия, C-123/21 P, EU:C:2023:708, т. 121 и цитираната съдебна практика).

147 На първо място, доколкото жалбоподателите оспорват, че са имали свободен достъп и са били напълно запознати със съдържанието на становището на правната служба, преди да предявят жалбата си, те всъщност искат Съдът да извърши нова преценка на фактите и доказателствата, без обаче да се позовават на изопачаването им от Общия съд.

148 На второ място, що се отнася до довода на жалбоподателите, че Общият съд не е взел предвид частичното и кратко разглеждане в становището на правната служба на спазването на нормите от по-висок ранг и на основните принципи на правото на Съюза, следва да се констатира, че той е недопустим, тъй като се основава на твърдяна незаконосъобразност, допусната от Парламента, която не е била изтъкната и следователно не е била обсъждана пред Общия съд.

149 Всъщност от член 58 от Статута на Съда на Европейския съюз следва, че основанията за обжалване трябва да се основават на доводи, изведени от производството пред Общия съд. Освен това съгласно член 170, параграф 1 от Процедурния правилник с жалбата не може да

се изменя предметът на спора пред Общия съд. Следователно правомощията на Съда в производството по обжалване пред него се свеждат до преценка на правното решение, дадено във връзка с изложените и разисквaните в първоинстанционното производство основания и доводи (решение от 21 декември 2021 г., Aeris Invest/ЕСП, C-874/19 P, EU:C:2021:1040, т. 53 и цитираната съдебна практика).

150 Наистина, както е видно от точка 99 от обжалваното съдебно решение, пред Общия съд жалбоподателите упрекват Парламента, че не е анализирал доколко прилагането с обратна сила на по-неблагоприятна пенсионна схема би могло да бъде съвместимо с правото на Съюза. Този довод обаче се различава от обобщения в точка 140 от настоящото решение, по-специално доколкото няма връзка със задължението за мотивиране, както правилно приема Общият съд в точка 120 от обжалваното съдебно решение.

151 От това следва, че трябва да се разгледа основателността само на първата и втората част от второто основание.

б) По същество

152 Що се отнася до първата част, следва да се отбележи, че член 74 от мерките по прилагане предвижда, че ако не е предвидено друго в преходните разпоредби, включени в дял IV от тези мерки, действието на Правилника за разноски и надбавки се прекратява в деня на влизане в сила на устава.

153 От този текст не може да се направи извод, че за съответните бивши членове на ЕП би трябвало неизменно да се прилагат правилата за изчисляване на пенсиите, които са били приложими към момента на отмяната на Правилника за разноски и надбавки към членовете на парламента на държавата членка, в която са били избрани тези бивши членове на ЕП.

154 Както следва от точки 81—83 от настоящото решение, динамичният режим продължава да се прилага за такива депутати по силата на член 75 от мерките по прилагане след влизането в сила на устава.

155 Противно на твърденията на жалбоподателите, това тълкуване на член 75 от мерките по прилагане не се опровергава от съображение 7 от тях.

156 Съгласно съображение 7 от мерките по прилагане, от една страна, „лицата, придобили права въз основа на Правилника за разноски и надбавки, [трябва да] могат да продължат да се ползват от тях след неговата отмяна в съответствие с принципа на [оправданите правни] очаквания“, и от друга страна „също така следва да се гарантира спазване на пенсионните права, придобити въз основа на Правилника за разноски и надбавки преди влизането в сила на устава“.

157 От това съображение следва, че в него се уточнява, че предоставяните по силата на тази правна уредба обезщетения продължават да се изплащат, без от това да може да се направи извод, че тази правна уредба би престанала да се прилага след посочената дата.

158 В този смисъл понятието „придобити пенсионни права“ има същия обхват в това съображение като обхвата, който то има в член 75, параграф 2 от мерките по прилагане, както е уточнено в точка 89 от настоящото решение.

159 Следователно Общият съд не е допуснал никаква грешка при прилагане на правото, когато в точка 126 от обжалваното съдебно решение по същество е констатирал, че член 2, параграф 1 от приложение III към Правилника за разноски и надбавки, който предвижда прилагането на динамичния режим към съответните бивши членове на ЕП, не е отменен и продължава да се прилага в случая на жалбоподателите след влизането в сила на устава.

160 От това следва, че първата част трябва да бъде отхвърлена като неоснователна.

161 Що се отнася до втората част, следва да се посочи, че в точка 90 от обжалваното съдебно решение Общият съд е констатирал, че началникът на отдел е определен за вторично оправомощен разпоредител с бюджетни кредити за бюджетен ред 1030, отнасящ се до пенсиите за осигурителен стаж и възраст, посочени в приложение III към Правилника за разноски и надбавки, с Решение FINS/2019-01 на генералния директор на ГД „Финанси“ на Парламента от 23 ноември 2018 г. и че в това решение изрично се посочва, че началникът на отдел има право в частност да поема правни и бюджетни задължения, да утвърждава разходите и да разрешава плащанията, но също и да изготвя прогнози за вземанията, да установява подлежащите на събиране вземания и да издава нареждания за събирането им.

162 В точка 91 от обжалваното съдебно решение Общият съд по-специално отбелязва, че правилата, определени с мерките по прилагане и с Правилника за разноски и надбавки, така както са приети от Бюрото на Парламента, не са изменени от началника на отдел, а само приложени от него.

163 При тези обстоятелства в точка 92 от обжалваното съдебно решение Общият съд приема, че началникът на отдел е бил компетентен да приеме спорните решения.

164 Доколкото Решение FINS/2019—01 на генералния директор на ГД „Финанси“ на Парламента от 23 ноември 2018 г. разрешава на началника на отдел в частност да поема правни и бюджетни задължения, да утвърждава разходите и да разрешава плащанията, но също и да изготвя прогнози за вземанията, да установява подлежащите на събиране вземания и да издава нареждания за събирането им, то е формулирано достатъчно широко, за да обхване посочените от жалбоподателите положения, а именно нови, сложни и непредвидени положения в делегираните области.

165 Освен това жалбоподателите не твърдят, че това решение съдържа резерва относно компетентността за прилагане на първичното право на Съюза, и по-специално на разпоредбите на Хартата, в рамките на приемането на решения в тези области.

166 Освен това, противно на твърденията на жалбоподателите, член 25, параграф 3 от Правилника за дейността на Парламента не съдържа никаква резерва относно компетентността в тази област в полза на Бюрото на Парламента. Всъщност съгласно тази разпоредба „Бюрото взема финансови, организационни и административни решения по въпроси, свързани с членовете на ЕП, по предложение на генералния секретар или на политическа група“. Твърдяното разграничение между актовете на извънредно управление, чието приемане било запазено за Бюрото на Парламента, и актовете за обикновено управление, които били делегирани на началника на отдел, също не може да се изведе от посочената разпоредба.

167 Поради това втората част следва да се отхвърли като неоснователна.

168 От това следва, че второто основание за обжалване трябва да се отхвърли отчасти като недопустимо и отчасти като неоснователно.

Г. По третото основание

1. Доводи на страните

169 Третото основание е насочено срещу точка 70 от обжалваното съдебно решение, в която Общият съд приема за недопустима жалбата на г-жа Panusa по дело T-453/19, с мотива че отнасящото се до нея известие на началника на отдел от 11 април 2019 г. не е довело до никакво намаляване на размера на наследствената ѝ пенсия.

170 Този извод бил опорочен от грешка при прилагане на правото, доколкото по същество наследствената пенсия, получавана от г-жа Panusa, е изчислена въз основа на разпоредбите на приложение III към Правилника за разноски и надбавки, докато определянето на такава пенсия попадало в обхвата на разпоредбите на приложение I към тази правна уредба, поради което тя трябвало да може да претендира за по-висок размер на пенсията.

171 Парламентът изтъква, че третото основание трябва да бъде отхвърлено като недопустимо и при условията на евентуалност, като неоснователно.

2. Съображения на Съда

172 Налага се изводът, че мотивите на обжалваното съдебно решение, за които се отнася третото основание, не представляват необходимата основа на една от преценките на Общия съд, посочени в точка 47 от настоящото решение.

173 Ето защо това основание не следва да се разглежда.

174 Тъй като всички основания, изтъкнати от жалбоподателите в подкрепа на жалбата им, са отхвърлени, последната следва да се отхвърли в нейната цялост.

По съдебните разноски

175 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски. Съгласно член 138, параграф 1 от този правилник, приложим на основание член 184, параграф 1 от същия към производството по обжалване на актове на Общия съд, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

176 Тъй като жалбоподателите са загубили делото и Парламентът е поискал да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски, те следва да бъдат осъдени да понесат, освен направените от тях съдебни разноски, и тези на Парламента.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) **Осъжда г-жа Maria Teresa Coppo Gavazzi, г-жа Cristiana Muscardini, г-н Luigi Vinci, г-н Agostino Mantovani, г-жа Anna Catasta, г-жа Vanda Novati, г-н Francesco Enrico Speroni, г-жа Maria Di Meo, г-н Giuseppe Di Lello Finuoli, г-н Raffaele Lombardo, г-н Olivier Dupuis, г-жа Leda Frittelli, г-н Livio Filippi, г-н Vincenzo Viola, г-н Antonio Mussa, г-н Mauro Nobilia, г-жа Clara di Prinzio, в качеството на наследник на г-н Sergio Camillo Segre, г-н Stefano De Luca, г-н Riccardo Ventre, г-жа Mirella Musoni, г-н Francesco Iacono, г-н Vito Bonsignore, г-н Claudio Azzolini, г-н Vincenzo Aita, г-н Mario Mantovani, г-н Vincenzo Mattina, г-н Romano Maria La Russa, г-н Giorgio Carollo, г-жа Fiammetta Cucurnia, в качеството на наследник на г-н Giulietto Chiesa, г-н Roberto Costanzo, г-н Giorgio Gallenzi, в качеството на наследник на г-н Giulio Cesare Gallenzi, г-н Vitaliano Gemelli, г-жа Pasqualina Napoletano и г-жа Ida Panusa да заплатят, освен направените от тях съдебни разноски, и тези на Европейския парламент.**

Подписи